

[Henry Christensen.]

at understrege mit partis tidlige interesse i en bedre og mere langsigtet planlægning. Jeg troede, det var noget, det kunne glæde finansministeren at høre. Det var ikke for at irritere ham — det er næsten, som om det irriterer ham — at jeg har sagt lidt om det.

Ellers vil jeg gerne sige, at jeg synes, finansministeren gengav min udtalelse vedrørende spørgsmålet om omfanget af de offentlige udgifter korrekt nok, men han stoppede op. Han sagde, at han syntes ikke, det var stedet her at diskutere også den økonomiske politik. Der tror jeg finansministeren tager fejl. Jeg tror ikke, vi i vor tid kan vurdere omfanget af de offentlige udgifter, uden at det må ske i sammenhæng med og under stillingtagen til den økonomiske politik. Og det synes jeg debatten i dag har drejet sig for lidt om. Jeg tror endda, man kan sige, at det er en mangeårig svaghed ved den måde, vi har ført offentlig udgiftspolitik på, at den i hvert fald først bagefter er blevet kædet sammen med den økonomiske politik. Det vi nu skulle gøre var, at vi på forhånd i større omfang kædede den sammen med den forventede økonomiske udvikling, så vi undgik de mange ubehagelige svingninger, som andre lande også har haft, fordi de ikke i tide tog højde for, hvordan de offentlige udgifter kunne udvikle sig. Jeg mener, at finansministeren, hvis det, han har lagt op til, bliver gennemført for statens og kommunernes vedkommende, lægger så stort beslag på den forventede produktivitetsstigning, at det ikke under de vilkår vil være muligt at holde økonomien i balance i de kommende år.

(Kort bemærkning).

Jørgen Jensen: Det må da vist være forkert, når hr. Lysholt Hansen har den opfattelse, at man kun kan prioritere med henblik på fremtidige udgifter, medens fortidens skal stå fast. Så må jeg da konstatere, at hr. Lysholt Hansen, så vidt jeg kan se, er uenig med finansministeren, der i sin redegørelse siger:

„Skal vi skaffe midler til at tage de nye opgaver op, der trænger sig på i de kommende år, må vi også foretage en fordomsfri vurdering af de bestående

udgiftsordninger med henblik på at skille de udgifter fra, som ikke længere har den samme høje prioritet, som de havde, da de i sin tid blev optaget på statsbudgettet.“

Derfor kan jeg ikke forstå hr. Lysholt Hansens bemærkninger.

Lad mig i øvrigt tilføje til finansministeren, at i denne betragtning ligger der, så vidt jeg kan se, at også finansministeren mener, at det er nødvendigt, eller det kan være nødvendigt, at lægge et vist loft over udgiftsstigningerne — altså principielt præcis den samme betragtning, som jeg har gjort gældende.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Det er nødvendigt at lægge et vist loft over udgifterne, det er da klart. Man plejer jo, eller gør det i hvert fald nogle gange, at fremstille finansministeren som siddende hårdt på pengekasen, og det er heller ikke forkert; det skal en god kasserer vel helst gøre. Der skal være et loft; det skal ikke være sådan, at statsudgifterne svulmer ud over alle bredder; det er jeg helt enig i.

Men det er jo egentlig ikke det, vi diskuterer i dag. Vi diskuterer, hvorvidt de offentlige udgifter kan klare opgaverne, hvis de kun må stige i samme takt som produktionen, og det tror vi altså ikke på, og det er det — det vil jeg gerne sige til hr. Poul Møller — jeg har givet udtryk for i redegørelsen. Når vi har lavet en redegørelse, som viser et minimumsbudget, som stiger med disse procenter, 7, 5 o. s. v. plus de 2, så vi får de 9 og 7 o. s. v., er det altså udtryk for, at det er ikke muligt at holde den linje, som man prøver på at anlægge fra konservativ side, og hvis vi ikke har fået andet ud af debatten i dag, er jeg i hvert fald glad for, at vi forhåbentlig har fået slået fast med syvtommersøm, at den linje kan ikke holde; den er ikke i kontakt med det virkelige liv. Jeg tror, det er vor linje, der er den rigtige, men jeg er enig i, at der skal holdes igen, og det er også det, som statsministeren gav udtryk for i åbningstalen.

Til hr. Henry Christensen kun dette, at selvfølgelig skal der føres økonomisk politik, finanspolitik f. eks. Der skal skaffes de penge, som er nødvendige, og der skal